

9 II RZECZPOSPOLITA NA ARENIE MIĘDZYNARODOWEJ

1. Podstawę polityki zagranicznej II Rzeczypospolitej stanowiły zawarte w 1921 r. sojusze z Francją i Rumunią. Francuzi utracili jednak zaufanie Polaków w wyniku postanowień, jakie podjęto na konferencji w Locarno w 1925 r.
2. W zakresie polityki zagranicznej Józef Piłsudski dążył do stworzenia sojuszu państw środkowoeuropejskich, zwanego Międzymorzem. Kontynuatorem jego myśli był minister spraw zagranicznych Józef Beck.
3. W 1932 r. Polska zawarła z ZSRS traktat o nieagresji, który po przedłużeniu miał obowiązywać do 1945 r. W 1934 r. podpisano z Niemcami deklarację o niestosowaniu przemocy, co doprowadziło do normalizacji wzajemnych stosunków.
4. W latach 30. XX w. Polska starała się prowadzić wobec ZSRS i Niemiec politykę równowagi i zachowania tzw. równych odległości w kontaktach z obydwojma sąsiadami.

10 POLSKA W PRZEDEDNIU II WOJNY ŚWIATOWEJ

1. Po konferencji w Monachium w 1938 r. Polska zajęła Zaolzie. Mimo entuzjazmu w kraju działania te przyniosły negatywne skutki na arenie międzynarodowej.
2. Jesienią 1938 r. Niemcy zażądały od władz polskich włączenia do III Rzeszy Wolnego Miasta Gdańska, przeprowadzenia eksterytorialnej autostrady do Prus Wschodnich oraz przystąpienia do paktu skierowanego przeciw ZSRS.
3. Reakcją na zagrożenie niemieckie było zbliżenie Polski do Wielkiej Brytanii i Francji. Rządy tych państw zawarły sojusz z Polską i zadeklarowały pomoc w wypadku agresji niemieckiej.
4. 23 sierpnia 1939 r. w Moskwie podpisano układ sowiecko-niemiecki (pakt Ribbentrop–Mołotow). W tajnym protokole uzgodniono podział ziem polskich między Niemcy i ZSRS wzdłuż linii rzek: Narew, Wisła, San.

Warszawa w okresie międzywojennym przeszła modernizację i szybko się rozwijała. Przez odwiedzających była nazywana „Paryżem północy”. W stolicy można było podziwiać secesyjną architekturę, reprezentacyjne aleje oraz skwery i parki. Działały tam liczne kina, teatry i kabarety, odbywały się rewie wzorowane na paryskich. Najstojniejszą restauracją i lokalem rozrywkowym była „Adria”, w której organizowano imprezy taneczne zwane dancingami [czyt.: dansingami]. W jednej z wielu warszawskich kawiarni, słynnej „Małej Ziemiańskiej”, spotykali się poeci, odbywały się występy piosenkarzy oraz zespołu baletowego.

Warszawa. Krak. Przedmieście

